

dergilerimiz, gönül sergilerimiz

"Herkes sever okuyanı yazanı" türküsünü sevdik ama okumayı, yazmayı hatta okuyanı, yazanı pek sevmedik. Okuma yazma oranını kağıt üzerinde %80'lere kabartsak da, okuyan yazan oranını %8'lerin altına çökerttik. Taş atıp kol; kitap okuyup göz, kafa yormak gereksiz dedik. "Al sat, süsle sat, çeşitlendir sat, sat da ne yaparsan yap sat" Amerikan formülünü pek benimsedik. Mal satmak isteyenler, Amerikalıların "aptal kutusu", İtalyanların "çöplük" dedikleri renkli, bombeli, sihirli kutuları işgal etti. Ağızları biraz laf, biraz dansıklı gaf yapan, utanma sınırını rahat aşan yırtık erkekler ve yarısı Allahı vergisi, yarısı estetsiyen el emeği cazibeli güzeller buldular. Yırtıklar sululukla, şaklabanlıkla; cazibeliler göğsünün ucunu, bacağıının sonunu gösterecekmiş gibi cilvelerle sanatçı(!) oldular. Kendinden geçmiş, halinden bezmiş büyük çoğunluğu boş boş, hoş hoş, kah kah baktırıp o kutuya mknatısladılar. Gizli reklamlarını kullanılmayan kafalara kazıdılar. İki üç kişiye çıkacak piyangolar ile ağızları, kuru beyinleri sulandırdılar. Az sonra, az sonra diye diye, az zamanda, kulağı, gözü, aklı, fikri paraya takılmış; gönlü hovardalığa soyunmuş; ruhu dine, imana hatta sadece türbana hapsedilmiş yığınlar yarattılar. Ne olup bittiğini, kimin elinin kimin cebinde ne aradığını, kimin öküürünün kimin ineğinin peşine niye salındığını, bedava sirkelerin neden dağıtıldığını anlayanlar azaldıkça azaldı; satılacak mallar çoğaldıkça çoğaldı. Ahlak, kitap, kültür, yazı, çizi öksüz kaldı. Çalışkanlık, erdemlilik rafa kalktı. Bütün bu olup bitenlere karşın, azınlığın azınlığı eser miktardaki bazı insanlar da bazı dergileri inatla çıkarı.

Eczacı odalarının da dergileri çıkıyor. Otuz yıldır izlemeye çalıştığım bu dergilerde belli bir hedef, belli bir yol bulamadım; ne arandığını, neyin peşinden gidildiğini anlayamadım. Konuların, sorunların adı konulamıyor; sınırları tespit edilemiyor; ipin ucu yakalanamıyor. Konuşulanların, yazılanların adları, başlıkları, alt başlıkları olmayınca düşünceler savruluyor; bir potada birikmiyor; bütünleşmiyor. Başarıya, hedefe yürümek için konuyu, sorunu sınırlamak ve yazma sanatının; 1-Öğretmek 2-Düşünce ve kanuları değiştirmek 3-İzlenim kazandırmak 4-Olayların içinde yaşatmak ana kurallarını ıskalamamak gerekiyor.

NASIL OLMALI?

I- ADIYLA UYUMLU OLMALI; ADINDAN KAYNAKLANAN KARAKTERİ, ÇİZGİSİ FORMÜLÜ OLMALI;

A-Tarifimiz. (İlimizin, ilçelerimizin eczacılık ve tıp tarihi)

B-Tanuyalım. [a-İlimiz b-Üyelerimiz c-Tarifi ve karakteristik yerlerimiz. d-Bir komşumuzdan, bir uzağımızdan dünyadaki eczacılık ve eczaneler e-İlaç üreticilerimiz ve dağıtıcılarımız f-Dışardan görünüşümüz. (Eczacı ve eczaneleri eczacı olmayanların anlatımı)]

C-Bilgileneelim. (a-Uzmanından b-Meraklisından c-Eczane eczacısına pratikte gerekli bilgiler, bilgisayar, muhasebe v.b.)

D- Haberler ve etkinlikler.

E- Yaşam kalitesini arttırmak. (Bir zamanlar Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nde verilen derslerin özeti, vb.)

F-Serbest kürsü. (Eleştiri, şiir, öykü, fıkra, karikatür)

G-Eczanede çalışanlarımızın keyifleri, dertleri.

II- ECZACININ HAK ve ÇIKARLARINI KORUMALI;

A-Nasıl bir eczacılık kanunu, nasıl bir eczane?

B-Nasıl bir eczacılık eğitimi, nasıl bir eczacı?

C-Yasal hakların, alacakların işletilmesi formüllerinin bulunması.

D-Bölgede, eczacıların eczane açma dışında yapabileceği işler.

III- HALK SAĞLIĞINA KATKIDA BULUNMALI;

A-Doğru, yeterli ilaç kullanımı.

B-Doğru beslenme.

C-İlaç savurganlığını önleme.

IV- DEMOKRASİYİ YEŞERTMELİ, YAŞATMALI ve GELİŞTİRMELİ;**A-Demokratik haklar ve ödevler.****B-Bölgede demokratik kuruluşların tanıtımı ve yenilerinin kurulmasına katkı.****C-Komşu ülke eczacıları öncelikli olmak üzere, dostluklar, organik bağlar kurulmalı.****BU İŞLER NASIL YAPILMALI?**

- 1-Bu çorbaya, bütün üyelerden ısrarla su, un, yağ, tuz, biber, nane, kekik istenmeli.
- 2-Bedelleri ödenerek işi bilenlerden yararlanılmalı.
- 3-Zaman zaman bazı konularda ciddi ödüllü yarışmalar açılmalı.
- 4-Her konu belli bir süre sonra, belli bir bütünselliğe ulaşmalı. (Bir kitap olabilmeli)
- 5-Her dönem sonu konuların özet raporu ve bölge eczacı odasının görüşleri yayınlanmalı.
- 6-Her başlığa notlar belirlenmeli ve derginin başarısı ölçülmeli.

KOLAYMI?

ELLİ YIL ÖNCE havalar biraz ısıtınca elektriksiz, tüp gazsız, radyosuz, televizyonsuz köyümün meydanında çıplak ayaklarla çelik çomak oynardık. Hâliyle pek acıkdık. Evlerimizde doğru dürüst yemek olmazdı. Az büyüklerimiz, ekonomik durumlarımıza göre "Sen buğday, sen mısır, sen nohut, sen barbun, sen tuz, sen tencere, sen kapak, sen kibrit getireceksin" derlerdi. Kuşlar gibi pırrrr dağılırdık; hoopp toplandırık. Üç düzgün taşın arasına meydandan topladığımız çalı çırpıyı hemen tutuşturur üflemeye başlardık. Çeşmeden yarıya kadar su doldurduğumuz tencereye getirdiklerimizi boşaltırdık. İtişe kakışa, güle oynasa, dokunup kaçışa, güreşe şakalaşa, fikir fikir, kıkır kıkır kendimizden geçerdik. Fokur fokur fokurdayan tencerenin başına üşüşür, cöküşür, daha pişmeden tadına bakmaya başlardık. Haşlanır haşlanmaz tahta kaşıkla, ağızımıza yana yana, püffff püffff, hüüffff hüüffff atıştırırdık. O zaman, köy meydanı kadar geniş ama havasız ve kapalı; abartılı şatafatlı; yazısı çiçeğinden büyük celenkli; ağlamaya, gülmeye, terlemeye izin vermeyen makyajlı, ayağı fena sıkı pabuçlu, yerinde durmayan kravatlı ortamlarda bir elimiz rakıda, öbür elimiz kokmaya az kalmış, yarıdan fazlası atılacak tavuklu pilavda; dört gözümüz kalçası göbeği yağlanmış dansözde, kıvrıma kıvrıma, sıkıdım sıkıdım, şinanay şinanay yemek yiyeceğimiz HİÇ AKLIMA GELMEZDİ...

Doğuştan içimize doyumsuz, bencil, şeytani canavarlar ve insani cevherler gizlenmiş. Canavarlarımızı eğitip ehlileştirmezsek, bizi için için, lop lop yiyecek, büyüdükçe büyüyecek; onları da büyütüp büyütüp Amerika'daki EJDERHALAR yutacak.

Cebimizi, bedenimizi, aşırı, kötü beslemeyelim; içine üfürülmüş gibi şişmeyelim, şişinmeyelim. Cevherlerimizi keşfedip işletelim. Yunus balıkları gibi denize bata çıka, Yunus Emre gibi okuya yaza, seve inana, çala oynaya, gönülden gönüle koşu koşu, evreni avucuna almış gibi Tanrıya yaklaşmış gibi coşa coşa yaşayalım. Canlı alemin canlılığı, sevinci, keyfiyle düşler kurup aşkla yeni yollara çıkalım. Şeytanların şakşaklarına, tamamlarına, tuzaklarına takılmayalım.

Yaşamı kokuşturmamak, taze ve gelişen tutmak, çeşit çeşit zenginleştirmek için değerleri, kavramları yeniden yeniden, canlı canlı yorumlamak için cevherlerimizden birer parça işleyip dergilerimizi, gönül sergilerimizi senlendirelim. Yönetimimizi şaşırmadan, cehennem korkusu yaşamadan, insan seli ile insan sevgisi ile şerefimizle Cennete akan duru, nurlu bir ırmak olalım.